

[Boeck-Hansen.]

komme selv i saa gode Tider som dem, vi er inde i i Øjeblikket. Men det triste ved disse Lovforslag er, at de synes at skulle jages igennem. Til Trods for, at Arbejdet i Salen netop i denne Tid har været saa stort, skal de alligevel gennemføres paa kortest mulig Tid.

Vi saa med stor Forstaaelse paa nærværende Lovforslag, dengang det blev fremsat her i Tinget, og det gjorde vi ogsaa ved første Behandling. Vi mener, at der bør gøres noget alvorligt for de arbejdsløse, men vi maa have Krav paa, at der levnes os Tid til at faa en samlet Oversigt over, hvad der alt i alt skal gøres. Den ærede Ordfører, Hr. Einer-Jensen, sagde, at han mente, der var Aarsag til at tro, at vi kunde være kommet til et Resultat. Det var der maaske ogsaa, det er at haabe, men vi vilde altsaa gerne have noget mere Tid til at komme til et saadan Resultat. For haster det virkelig saa meget, som det synes at gøre, saa mener vi, at der fra Regeringens Side burde være gjort et større Arbejde, og navnlig vil jeg sige, at den tidligere Socialminister i Sommerens Løb burde have forberedt dette Lovforslag noget bedre, saaledes at man havde faaet en tydeligere Oversigt over, hvad det var, disse mange Penge skulde bruges til.

Der burde have været indhentet fylligere Oplysninger; ikke alene fra Ministeriet for offentlige Arbejder og fra Ministeriet for Landbrug og Fiskeri, men ogsaa fra alle de andre Fagministerier burde der efter vor Mening have været indkaldt tilstrækkelige Oplysninger om, hvad man virkelig kunde tænke sig at faa udført gennem denne Lov. Jeg vil dog gerne paastaa, at der til enhver Tid er Brug for at faa udført nyttigt Arbejde i dette Land. Det hører ikke saadan op af sig selv. Er der Penge til det, saa kan man altid faa god Nytte af dem. Men disse Oplysninger har ganske manglet. Det er, som om der er spildt megen kostbar Tid der, og under Udvalgsarbejdet er vi da heller ikke kommet et Skridt videre i saa Henseende. Vi bad om Oplysninger, men vi kom altsaa ikke videre. Jeg kunde have peget paa adskillige Arbejder, som vi maaske kunde have faaet Oplysninger om under Lovforslagets Behandling. Navnlig tænker jeg paa de Døds-Serpentiner, som De danske Statsbaner har lavet adskillige af vore Landevej om til, for det er vel ikke sandsynligt, at disse Krinkelkroge bliver lavet i Orden uden netop ved en saadan Lejlighed — ved en

Lejlighed, hvor noget ekstraordinært skal gøres.

Vi gik ind til Udvalgsarbejdet med Haabet om, at der skulde komme noget ud af det. Den højtærede Minister stillede i sin Fremstilling og under første Behandling i Udsigt en Forhandling om Spørgsmaalet: de 15 pCt.s Nedskæring. Men denne Forhandling blev frugtesløs. Vi fik Oplysning om, at Arbejdsgiverforeningens Formand i og for sig var indstillet paa, at disse 15 pCt. kunde bortfalde, saaledes at man altid gennemførte tariffmæssige Lønninger. Hans Bevæggrund dertil har sikkert været den, at organiserede og uorganiserede Arbejdsgivere skulde staa ganske lige paa dette Punkt. Vi mener ogsaa, at det er klart, at alle Arbejdsgivere, der overtager et saadant Arbejde, skal stilles ganske lige, enten de i Almindelighed er indgaaet paa tariffmæssig Betaling, eller de ikke er det. Jeg kan ogsaa saa saare godt tiltræde det Princip, at der bliver Ligestilling, og at Lønnen bliver den samme, enten det er den ene eller den anden Arbejdsgiver, der faar Arbejdet, men det er vist alligevel en Sag, der skulde gennemdrøftes, for at vi kunde naa til en Ordning, der ikke træder nogen for nær. Derfor understreger vi paa ny, at der har været for meget Hastværk. Der tales stadig om disse Løntariffer, ikke alene naar det drejer sig om dette Forslag, men ogsaa naar det gælder andre. Hvad er det egentlig for Løntariffer, der tales om? Det er vel navnlig den Overenskomst, som Entreprenørerne er indgaaet med Dansk Arbejdsmands Forbund paa; men mon der er mange af de ærede Medlemmer i dette høje Ting, der egentlig kender denne Tarif? Jeg gaar ud fra, at den højtærede Socialminister kender Tariffen, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at denne Overenskomst er indgaaet under Forudsætning af, at den ikke udleveres til Trediemand — det vil altsaa sige, at man ikke saadan uden videre kan gaa over til at anvende denne Tarif, men at den højtærede Socialminister naturligvis — og det har vi da ogsaa regnet med — havde faaet Tilladelse af de Parter, der havde indgaaet denne Overenskomst, til at den maatte anvendes — altsaa paa den Maade offentliggøres. Det vilde jo nemlig være ganske mærkeligt at henvise til en Tarif, der er lukket for andre end dem, der er indgaaet paa den. Det føler vi os sikker paa, men for at være helt sikre, rejser jeg Spørgsmaalet her for at faa den højtærede Ministers Svar paa, om det er indrettet saaledes, at enhver kan anvende denne Tarif